

۲۰۸ - ای طالب حقیقت

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۰۸ - ای طالب حقیقت

ای طالب حقیقت، نامه شما رسید و انجذابات قلبیه معلوم گردید. فی الحقیقه مجذوب جمال حقیقتی و مفتون علم و عرفان. فی الحقیقه در عالم وجود بهیچ چیز تعلق نشاید و دل بستگی نباید مگر حقیقت که آن دلبرست در نهایت جمال و کمال باید در طلبش جانفشانی نمود و فانی شد تا از آن دریا نصیبی گرفت و از آن آفتاب پرتوی حاصل گردد اینست سزاوار دانایان و اینست لایق هوشمندان. در خصوص بلایا و محن و مصائب سؤال نموده بودی که این از خداست یا منبعث از سیئات نفس انسان؟ بدان بلایا بدو قسم است قسمی بجهت امتحانست و دیگری سزای اعمال آنچه بجهت امتحانست تربیت و تأدیب است و آنچه سزای اعمال است انتقام شدید است.

پدر و معلم اطفال را گهی بنوازند و گهی بیازارند این آزار بجهت تربیت است و عین نوازش و لطف محض است و عنایت صرف. اگر بصورت قهر است ولی بحقیقت الطاف است اگر بظاهر عذاب است ولی بباطن عذب فرات است. باری در هر صورت باید تضرع و زاری نمود و مناجات بدرگاه الهی کرد که در امتحان ثابت مانید و در بلایا صابر باشید.

ORIGINAL

AUDIO